

Порядок визнання результатів навчання здобувачів вищої освіти

Процедура визнання є формальним підтвердження результатів навчання. Заклад вищої освіти виступає тим компетентним органом, який має право проводити подібні визнання результатів навчання здобувачів.

Процедура визнання включає:

- перевірку автентичності документа та додатка до нього;
- підтвердження статусу освітньої установи або освітньої програми, за результатами якої виданий Документ;
- оцінку кваліфікації або періоду навчання, зазначеного у документі, та встановлення еквівалентності освітньому або освітньо-професійному ступеню в Україні, академічних та/або професійних прав.

Перевірка автентичності здійснюється одним із таких способів:

- перевірка наявності штампа "Apostille", якщо у країні походження Документа він підтверджує автентичність документа, та перевірка реквізитів апостиля у відповідному реєстрі у разі наявності;
- перевірка у реєстрі документів про освіту, якщо такий реєстр запроваджено країною походження Документа або освітньою установою, що його видала;
- направлення запиту щодо додаткових відомостей про автентичність видачі поданих документів до відповідних офіційних органів та/або освітніх установ інших держав.

Перевірка статусу освітньої установи або програми, за результатами якої виданий Документ, здійснюється з метою підтвердження офіційного визнання (акредитації тощо) освітньої установи або програми у системі освіти держави, в якій функціонує ця установа. Якщо Документ (або додаток до нього) виданий філією освітньої установи, має бути підтверджено офіційне визнання цієї філії в системі освіти держави, на території якої провадиться освітня діяльність цієї філії, якщо це визначено законодавством цієї держави.

Перевірка статусу освітньої установи або програми може бути здійснена одним із таких способів:

- перевірка в національних офіційних джерелах: реєстрах органів акредитації/забезпечення якості освіти, міністерств освіти, асоціацій агенцій з акредитацій/забезпечення якості освіти, офіційних національних публікаціях про освітню систему;
- перевірка в міжнародних офіційних джерелах (веб-сайтах визнаних міжнародних організацій, веб-сайтах мереж оцінювачів дипломів);
- направлення запиту до відповідних уповноважених органів та/або освітніх установ інших держав щодо статусу освітньої установи та Програми.

Якщо поданий на процедуру визнання Документ підпадає під дію міжнародного договору, оцінка кваліфікації та встановлення еквівалентності включає в себе перевірку відповідності наданого освітнього документа вимогам, що зазначені у відповідному міжнародному договорі. Подібний підхід використовують за угодами з академічної мобільності.

Інформація, яка отримана під час перевірки автентичності, підтвердження статусу освітньої установи або програми, оцінки кваліфікації і встановлення еквівалентності, є підставою для прийняття компетентним органом рішення, що оформлюється комісією закладу вищої освіти або відповідальним структурним підрозділом МОН висновком про

результати процедури визнання документів про освіту, виданих освітніми установами інших держав (висновок).

Комісія закладу вищої освіти, за потребою, може звернутися до національного інформаційного центру академічної мобільності для надання рекомендацій щодо процедури визнання. Рекомендації національного інформаційного центру академічної мобільності оформлюються відповідним висновком.

Процедура визнання містить декілька етапів:

Перший етап – процедура розгляду.

Другий етап – прийняття рішення.

Третій етап – формування відповідного висновку щодо визнання. Або перегляд та оскарження результатів, які містять затверджену процедуру.

Визнання результатів у сфері неформальної та інформальної освіти.

Поєднання формальної, неформальної та інформальної освіти є вимогою провадження освітньої діяльності з огляду на необхідність формування індивідуальної освітньої траєкторії. Відповідно до Закону України «Про освіту» індивідуальна освітня траєкторія – персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпів здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їхньої складності, методів і засобів навчання. Індивідуальна освітня траєкторія є цілеспрямованою освітньою програмою, яка враховує освітні потреби, індивідуальні можливості й здібності особистості.

Неформальна освіта є доповненням до вже здобутих знань та вмінь на різних рівнях вищої освіти. Кожен учасник освітнього процесу може скористатися правом неформальну освіту. Або поєднувати формальну й неформальну освіту з метою підвищення рівня знань, вмінь й практичних навичок.

Неформальна та інформальна освіта – це можливості, можливості щодо саморозвитку, самореалізації особи, групи осіб, колективу, суспільства. Це пріоритети отримання нових знань, вмінь і практичних навичок, це напрям мотивації та натхнення. Це навчання протягом усього життя з метою швидкого реагування на глобалізаційні зміни та адаптації до умов, які є мінливими та обумовленими світовими тенденціями у політичній, соціальній, економічній та екологічній сферах. Перезарахування результатів у сфері неформальної та інформальної освіти також відбувається на рівні університету. Для цього доцільно створювати відповідну комісію, яка діє у межах своїх повноважень та відповідно до вимог чинного законодавства.

Процедура визнання містить декілька етапів:

Перший етап – процедура розгляду.

Другий етап – прийняття рішення.

Третій етап – формування відповідного висновку щодо визнання. Або перегляд та оскарження результатів, які містять затверджену процедуру.

Окремо визначено процедуру визнання результатів навчання у сфері освіти дорослих.